

άποψη

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗ

Τις παίζει; (για την αστυνομία)

Η ελληνική αστυνομία κατατράχεται από το σύνδρομο του ότι χρησιμοποιήθηκε σε παλιότερες εποχές ως όργανο καταπίεσης του ελεύθερου φρονήματος των ελλήνων πολιτών. Από τότε όμως πέρασαν δεκαετίες και είναι άδικο το παρελθόν να ναρκοθετεί τον απαραίτητο εκσυγχρονισμό της αστυνομίας και να την οδηγεί σε αδράνεια. Στα μάτια της κοινωνίας η αστυνομία πρέπει να απενοχοποιηθεί για τα λάθη του παρελθόντος και να αποκτήσει κύρος και αξιοπιστία, που είναι απαραίτητες προϋποθέσεις, για να κερδίσει την εμπιστοσύνη και την αγάπη των πολιτών.

Όπως σε κάθε σύνθετο σύστημα, έτσι και στην αστυνομία οι ευθύνες διαχέονται σε πολλά επίπεδα. Όσο μάλιστα ιεραρχικά υψηλότερο είναι το επίπεδο, τόσο μεγαλύτερο είναι το μερίδιο ευθύνης.

Πρωταρχική είναι η ευθύνη των πολιτικών προϊσταμένων της αστυνομίας. Αυτοί αξιολογούν ποιο αγαθό χρήζει προστασίας. Αν π.χ. ένας πολιτικός θεωρεί ότι είναι ιδιαίτερα ασήμαντο αγαθό ένα πυρπολούμενο αυτοκίνητο, πάνω στο οποίο μπορεί να εκτονώνεται οποιοσδήποτε νιώθει καταπιεσμένος από το σύστημα, πρέπει να το δηλώσει ξεκάθαρα και να μη μεταθέτει τις ευθύνες του αλλού.

Ευθύνες όμως έχει και η διοίκηση της αστυνομίας αλλά και οι ίδιοι οι αστυνομικοί. Οι τρομακτικές τεχνολογικές δυνατότητες -και για τους εγκληματίες και κακοποιούς- επιβάλλουν στην αστυνομία να λειτουργεί με επαγγελματισμό, σύγχρονο εξοπλισμό και άρτια επιχειρησιακή προετοιμασία. Ο σύγχρονος αστυνομικός πρέπει να είναι ένας καταρτισμένος επιστήμονας, με επαρκή τεχνολογικό εξοπλισμό, ψύχραιμος αλλά και ευαίσθητος. Είναι αδιανόητο αλλά και ανόητο οι τοποθετήσεις αστυνομικών να γίνονται με βάση τα κομματικά τους πιστεύω.

Οι χαμηλές αμοιβές και η δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία δημιουργούν στους αστυνομικούς ένα κλίμα γενικευμένης απάθειας, που πρέπει να ξεριζωθεί. Αντανάκλαση αυτής της απάθειας αποτελούν οι θέσεις των συνδικαλιστικών εκπροσώπων τους, που συχνά χάνουν και το μέτρο και τη λογική.

Ο αφανής όμως αστυνομικός διακυβεύει τη σωματική ακεραιότητα και τη ζωή του. Παραμένει ψύχραιμος και σταθερός σε στιγμές που πολλοί από εμάς θα είχαν παραφρονήσει. As μην του ζητούμε να λύσει και τα προβλήματα κοινωνικών ανισοτήτων και αδικιών που γίνουν πολλές εκδηλώσεις τυφλής βίας.

Και άλλες χώρες έζησαν εμφύλιους, αλλά έχουν αξιόμαχη αστυνομία. Η αστυνόμευση είναι ένα πολυεπίπεδο πρόβλημα, που απαιτεί δράσεις σε όλα τα επίπεδα: πολιτικό, επιχειρησιακό, τεχνολογικό, μισθολογικό, κοινωνικό, επικοινωνιακό. Σημειακές παρεμβάσεις, όπως π.χ. η αποπομπή ενός υπουργού, θα καταφέρουν για λίγο να μετατοπίσουν το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Δεν μπορούν όμως να λύσουν το πρόβλημα.